

Lovforslaget i dets Helhed sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmigt med 49 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidenten.

Herpaa foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Lønninger og Efterløn for Gymnastiklærere ved Statens lærde Skoler.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 250—52).

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under et.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C. Sp. 53 ff.) og dets *Overgang til 3die Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Dernæst gik man til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Pensionstillæg til Lærere og Lærerinder i Folkeskolen samt til Lærerener.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 61—62).

Sagen sattes under Forhandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (*J. C. Christensen*): Det vil være det høje Landsting vel bekendt, at Lærernes Pension hidtil er bleven beregnet alene efter Reguleringssummen, saaledes som det bestemtes ved Lov af 8de Marts 1856. Da denne Lov blev given, kunde denne omtalte Regel ogsaa i og for sig være meget rigtig, thi da medregnedes omtrent alle Lærernes Indtægter i Reguleringssum-

summerne, og saaledes blev Reglerne for Lærernes Pensioner væsentlig de samme som Reglerne for Embedsmænds Pensioner efter Pensionsloven af 1851. Men i Tidens Løb forandrede dette Forhold sig ikke lidt. Allerede i 1856 havde man den Undtagelse derfra, at Alderstillægene, som de ældre Lærere fik gennem Skolefondene, ikke blev medregnede i Reguleringssummen. Senere, da Lærerne fik Lønningsstillæg paa Finansloven, og disse heller ikke medregnedes, blev Forholdet selvfølgelig betydelig værre, og værre endnu blev det, da ogsaa efterhaanden den Lønning, som medregnedes i Reguleringssummen, sank betydelig ved Kapiteltaksternes Synken. Saaledes var Forholdet forud for Loven af 24de Marts 1899 dette, at for mange Læreres Vedkommende var indtil $\frac{1}{3}$ af deres virkelige Lønning ikke at medtage ved Beregningen af Pensionen. Da nu dette Forhold ved Loven af 24de Marts 1899 ændredes derhen, at for Fremtiden skulde alle Lærere, der afskedigedes, have deres Pension beregnet efter deres virkelige Embedsindtægt, vil man forstaa, at de ældre Lærere, som forud for denne Lov vare afskedigede, fandt sig brøstholdne ved de Vilkaar, hvorunder de maatte henseidde, og der fremkom da for Rigsdagens Folketing to Aar i Træk et Andragende fra en hel Del ældre pensionerede Lærere om, at Pensionerne maatte blive beregnede efter deres hele Embedsindtægt, saa at ogsaa Alderstillæg og Lønningstillæg medtoges. Dette Andragende blev henvist til Overvejelse og Undersøgelse af Kultusministeren, og Kultusministeriet har da sendt Forespørgsler omkring til samtlige Skolefonds for at faa Besked om, hvor mange Lærere, Lærerinder og Lærerener det omtalte Andragende vedrørte. Besvarelsene ere indkomne, og der foreligger Beregninger, som vise, at hvis man vil skride til, hvad nærværende Lovforslag gaar ud paa, nemlig en Ombergning af Pensionerne for de efter 1856 afskedigede Lærere m. fl., vil det koste 95,000 Kr. aarlig, nemlig 81,000 Kr. til Lærere og Lærerinder og 14,000 Kr. til Lærerener. Der foreslaas i Lovforslaget, som det foreligger, at disse 95,000 Kr. skulle udredes af Statskassen, idet man ikke har villet bebyrde Skolefondene med Udgiften dertil. Det er altsaa slet ikke saa faa Penge, der her er Tale om, men det kan maaske være beroligende for dem, der ere ængstelige paa Statskassens Vegne, at det drejer sig mest om ældre Folk, saa at Summen snart synker og synker stærkere Aar for Aar.